

Vóór twee jaren sprak van deze zelfde plaats de toen af-tredende rector, Dr. Rutgers, den wensch uit, dat, onder welken vorm ook, het persoonlijk onderwijs van Dr. Kuyper aan de Vrije Universiteit weêr ten goede mocht komen.

Ook ik zou het een groot voorrecht hebben geacht, wanneer onze thans emeritus geworden collega een klein deel van zijne groote werkkraft had gewijd aan de Vrije Universiteit. In den bond van pers en politiek zou het hooger onderwijs als derde geene slechte figuur hebben gemaakt.

Nu het emeritaat is ingegaan en de omstandigheden er op schijnen te wijzen, dat de politiek op Dr. Kuyper's tijd nog meer beslag gaat leggen, zal aan de vervulling van onzen wensch wel niet meer te denken zijn.

Intusschen blijft hij onze, in meer dan één opzicht, eerste collega. De hooge eere, hem in dit jaar bewezen, door zijne benoeming tot Minister van Staat, rekenen wij een eer ook voor onze Vrije Universiteit.

Moge Gods genade, die hem zulke uitnemende gaven en zoo groote kracht heeft geschonken, nog vele jaren hem sterken en ten zegen stellen voor land en volk, voor Kerk en Staat en, zij het niet aan, toch ook voor onze Hoogeschool.

De recensie, door mij in den aanvang van mijn rectoraat gehouden, toonde dat het getal studenten aan de Vrije Universiteit 160 bedroeg. In den loop van het jaar werden 22 studenten voor het eerst ingeschreven: 11 voor de Godgeleerdheid, 2 voor de Letteren en Wijsbegeerte, 8 voor de Rechtsgeleerdheid en 2 voor de Wis- en Natuurkunde. Ik moet daarbij opmerken dat 1 student voor twee faculteiten, die der Rechtsgeleerdheid en der Letteren en Wijsbegeerte, werd ingeschreven.